

Sygn. akt III S 312/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Braziewicz (spr.)

Sędziowie SO Teresa Kołeczko – Waclawik

SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2018 r. w G. na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi M. N.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w G.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości prowadzonej przed Sądem Rejonowym w G. pod sygn. akt II Co 3641/12

postanawia:

oddalić skargę.

SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz SSO Teresa Kołeczko–Waclawik

UZASADNIENIE

Skargą z 29 października 2018 r. M. N. zażądał: stwierdzenia przewlekłości w sprawie II Co 3641/12 Sądu Rejonowego w G., wydania Sądowi rozpoznającemu sprawę zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności oraz zasądzenia sumy pieniężnej 20 000 zł.

Zgłaszając udział w sprawie Skarb Państwa-Prezes Sądu Rejonowego w G. wniósł o jej oddalenie. Przedstawiając przebieg postępowania wskazał, że postępowanie Sądu trwa długo z uwagi na składane przez uczestników postępowania wnioski i środki zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W dniu 5 maja 2012 r. został złożony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. Z. wniosek o wszczęcie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości dłużnika. W dniu 18 sierpnia 2015 r. wierzyciel M. N. złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Postanowieniem z 3 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w G. w sprawie o sygn. akt III S 187/15 stwierdził, że w sprawie nastąpiła przewlekłość postępowania.

W dniu 17 listopada 2015 r. akta sprawy przedłożono Przewodniczącemu Wydziału po ich zwrocie z Sądu Okręgowego. Zarządzeniem z 25 listopada 2015 r., wobec uzupełnienia braków formalnych zażalenia dłużnika T. G. na postanowienie z 3 czerwca 2015 r. o udzieleniu przybicia, nakazano doręczenie uczestnikom postępowania odpisów zażalenia. Zarządzeniem z 15 stycznia 2016 r. nakazano przekazać akta sprawy do Sądu Okręgowego w G., celem rozpoznania zażalenia dłużnika T. G.. W dniu 3 marca 2016 r. zwrócono do Sądu Rejonowego akta sprawy celem sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego postanowienia z 3 czerwca 2015 r. W dniu 8 marca 2016 r. akta sprawy po uzupełnieniu przekazano do Sądu Okręgowego w G.. Dnia 12 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy wydał postanowienie w

sprawie, w którym uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania. W dniu 5 maja 2016 r. akta zostały zwrócone do Sądu Rejonowego. Zarządzeniem z 6 maja 2016 r. akta sprawy przekazano Przewodniczącemu Wydziału, celem zapoznania się z orzeczeniem sądu odwoławczego i podjęcia dalszych czynności w sprawie. Zarządzeniem z 2 czerwca 2016 r. wyznaczono nowego referenta sprawy. Zarządzeniem z 15 czerwca 2016 r. wyznaczono termin posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku wierzyciela o przejęcie nieruchomości na 12 sierpnia 2016 r. Postanowieniem z 12 sierpnia 2016 r. udzielono przybicia nieruchomości będącej przedmiotem egzekucji. W dniu 18 sierpnia 2016 r. wpłynął wniosek dłużnika o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia. W dniu 14 września 2016 r. sędzia referent sporządził uzasadnienie orzeczenia i zarządził jego doręczenie dłużnikowi. Zarządzeniem z 17 października 2016 r. akta przedłożono do postępowania międzyinstancyjnego, z uwagi na pismo dłużnika złożone 11 października 2016 r. Zarządzeniem z 27 października 2016 r. zobowiązano dłużnika do sprecyzowania charakteru pisma złożonego 11 października 2016 r., w tym sprecyzowania czy stanowi ono zażalenie na postanowienie z 12 sierpnia 2016 r., a jeżeli tak to do uzupełnienia braków formalnych zażalenia. W piśmie z 21 listopada 2016 r. dłużnik sprecyzował, że jego wcześniejsze pismo stanowi zażalenie na postanowienie z 12 sierpnia 2016 r. Zarządzeniami z 24 listopada, 14 i 22 grudnia 2016 r. oraz 3 lutego 2017 r. przeprowadzono czynności postępowania międzyinstancyjnego (wykazanie następstwa prawnego wierzyciela, dołączenie zwrotnego potwierdzenia odbioru, wezwanie o wykazanie umocowania pełnomocnika, reklamacja doręczenia). Zarządzeniem z 3 lutego 2017 r. nakazano doręczenie uczestnikom postępowania zażalenia dłużnika na postanowienie z 12 sierpnia 2016 r. Zarządzeniem z 13 marca 2017 r., po dołączeniu zwrotnych potwierdzeń odbioru, nakazano przekazanie akta sprawy do Sądu Okręgowego w G. celem rozpoznania zażalenia dłużnika T. G.. Dnia 25 maja 2017 r. Sąd Okręgowy wydał postanowienie w sprawie, w którym oddalił zażalenie dłużnika T. G.. W dniu 3 lipca 2017 r. akta zostały zwrócone do Sądu Rejonowego. Zarządzeniem z 3 lipca 2017 r. w związku z odejściem 1 lipca 2017 r. dotychczasowego referenta sprawy wyznaczono nowego referenta sprawy. Akta przedłożono nowemu referentowi 7 lipca 2017 r. Pismem, które wpłynęło do Sądu Rejonowego 17 lipca 2017 r. zwrócono się o nadesłanie akt sprawy II Co 3641/12. Zarządzeniem z 20 lipca 2017 r. wobec ustalenia, że wpłynął wniosek wierzyciela o uzupełnienie postanowienia Sądu Okręgowego z 25 maja 2017 r. akta przekazano do Sądu Okręgowego w G., z prośbą o pilny zwrot. Dnia 7 września 2017 r. Sąd Okręgowy wydał postanowienie w sprawie, w przedmiocie uzupełnienia powyższego postanowienia Sądu Okręgowego w G.. W dniu 4 sierpnia 2017 r. akta sprawy zostały zwrócone do Sądu Rejonowego. Zarządzeniem z 25 sierpnia 2017 r. akta sprawy na wniosek Sądu Okręgowego w G. z 25 sierpnia 2017 r. ponownie przekazano do sprawy III Cz 547/17 do Sądu Okręgowego w G.. Jednocześnie zobowiązano Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. Z. do wskazania aktualnego (z uwagi na upływ czasu od złożenia wniosku o przejęcie) zadłużenia dłużnika T. G. na rzecz wierzyciela M. N. odrębnie w sprawach o sygn. KM 1511/14 oraz KM 1728/12, celem ustalenia czy wierzycielowi przysługuje zaliczenie na poczet ceny nabycia własnej wierzytelności w trybie art. 968 k.p.c. w zw. z art. 1025 k.p.c. Odpowiedź Komornika Sądowego wpłynęła 7 września 2017 r. Akta sprawy zostały zwrócone do Sądu Rejonowego w G. 28 września 2017 r. Zarządzeniem z 17 listopada 2017 r., wobec treści pisma Komornika z 5 września 2017 r., między innymi zobowiązano Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. Z. do sporządzenia hipotetycznego planu podziału pozwalającego stwierdzić, jaka wierzytelność M. N. jako wierzyciela egzekwującego i hipotecznego ze sprawy Km 3950/12 Km 1728/12 i Km 1511/14 lub jej część zostałaby zaspokojona na podstawie sporządzonego w przyszłości planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości z uwagi na złożony przez wierzyciela M. N. wniosek o przejęcie własności nieruchomości wraz z zaliczeniem przysługujących mu wierzytelności wobec dłużników. Akta sprawy wraz z rozliczeniem zostały przedłożone sędziemu referentowi 8 grudnia 2017 r. Zarządzeniem z 15 lutego 2018 r. wierzyciel M. N. został wezwany do uiszczenia pozostałej ceny nabycia nieruchomości, którą następnie uiścił 22 marca 2018 r. Akta wraz z potwierdzeniem uiszczenia reszty ceny zostały przedłożone referentowi 4 kwietnia 2018 r. Postanowieniem z 24 kwietnia 2018 r. Sąd Rejonowy w G. przysądził prawo własności nieruchomości. Odpisy postanowienia wysłano uczestnikom postępowania w dniu 4 maja 2018 r. W dniu 23 maja 2018 r. wpłynęło pismo dłużnika. Akta wraz z pismem przedłożono sędziemu referentowi 29 maja 2018 r. Zarządzeniem z 20 czerwca 2018 r. zobowiązano dłużnika do sprecyzowania charakteru pisma złożonego 23 maja 2018 r., w tym sprecyzowania czy stanowi ono zażalenie na postanowienie z 24 kwietnia 2018 r., a jeżeli tak to do uzupełnienia braków wskazanych w zarządzeniu formalnych zażalenia i do uiszczenia opłaty. Dłużnik odebrał stosowne wezwanie, wysłane 22 czerwca 2018 r., 17 lipca 2018 r. pismem, które wpłynęło do Sądu 24 lipca 2018 r. dłużnik odpowiedział na wezwanie, w tym uiścił opłatę od zażalenia. Pismo to przedłożono sędziemu referentowi 31 lipca 2018 r. Zarządzeniem z 18 września

2018 r. pisma dłużnika z 22 maja i 23 lipca 2018 r. uznano za zażalenie na postanowienie z 24 kwietnia 2018 r., którego braki formalne usunięto w terminie, nakazano doręczenie odpisów zażalenia uczestnikom postępowania i po dołączeniu zwrotnych potwierdzeń odbioru przekazanie akt z zażaleniem do Sądu Okręgowego w G.. Zarządzeniem z 5 października 2018 r. na wniosek Sądu Okręgowego w G. z 13 września 2018 r., który wpłynął 20 września 2018 r., akta sprawy ponownie przekazano do Sądu Okręgowego w G. z prośbą o nadanie biegu zażaleniu dłużnika. W dnia 25 października 2018r. Sąd Okręgowy wydał postanowienie w przedmiocie sprostowania sentencji postanowienia tego Sądu z 7 września 2017r. W dniu 30 października 2018 r. do Sądu Rejonowego w G. wpłynęła kolejna skarga wierzyciela.

Przedstawiony przebieg dotychczasowego postępowania w sprawie nie uzasadnia stwierdzenia, iż w sprawie doszło do dalszej przewlekłości postępowania w rozumieniu art. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004r., Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.), pomimo że nastąpiły pewne opóźnienia w jego biegu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 cytowanej powyżej ustawy strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (...). Zgodnie natomiast z ust. 2 dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie (...) lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Wobec treści art. 14 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, należy przyjąć, że, co do zasady, o przewlekłości postępowania sądowego możemy mówić, gdy trwa ono dłużej niż 12 miesięcy.

Jednakże, w ocenie Sądu Odwoławczego w sprawie niniejszej nie zaistniały okoliczności uzasadniające przyjęcie, że postępowanie dotknięte jest dalszą przewlekłością. W niniejszej sprawie po wydaniu w niej przez Sąd Okręgowy w G. postanowienia z 3 listopada 2015 r. stwierdzającego, że w sprawie tej nastąpiła wcześniej przewlekłość postępowania, dalsze czynności były podejmowane na bieżąco i sukcesywnie. Zauważyć trzeba, że od momentu rozpoznania ostatniej skargi doszło do zmiany sędziego referenta, a także istniała konieczność kilkukrotnego przekazania akt Sądowi Okręgowemu w G. celem załatwienia zażalenia dłużnika i nadania biegu różnego rodzaju wnioskom składanym przez pozostałych uczestników postępowania egzekucyjnego. Równocześnie, dla prawidłowego rozpoznania wniosku o przejęcie, istniała konieczność uzyskania aktualnych informacji od Komornika, a także sporządzenia przez niego hipotetycznego planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji. Powyższe okoliczności, z którymi związany był obowiązek doręczenia korespondencji, wysyłania wezwań celem doprecyzowania składanych pism i uzupełnienia braków, spowodował, że czas trwania sprawy uległ wydłużeniu, jednakże nie można dopatrzeć się w tym przewinięcia Sądu, który podejmował czynności w sposób możliwie jak najszybszy, będąc jednak ograniczony aktywnością procesową stron, która generowała konieczność podejmowania dodatkowych czynności. Przyczyna opóźnień i przedłużenia rozpoznania sprawy leżała po części w dążeniu Sądu do pełnego zrealizowania wniosków uczestników postępowania, co jednak w żadnym razie nie świadczy o przewlekłości prowadzonego postępowania. Sąd podejmując kolejne czynności w sprawie zmierzał konsekwentnie do wydania rozstrzygnięcia kończącego sprawę. Tym samym w okolicznościach sprawy nie można uznać, że postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia

jej istotnych okoliczności faktycznych i prawnych i nie można przyjąć, że zaistniała w niej dalsza przewlekłość w rozumieniu cytowanej na wstępie ustawy.

Z uwagi na przywołane na wstępie kryteria oraz dokonaną przez Sąd Okręgowy analizę prawidłowości, terminowości i celowości podjętych przez Sąd Rejonowy czynności w przedmiotowej sprawie stwierdzić należy, iż skarga nie była zasadna, a w przedmiotowym postępowaniu nie nastąpiła dalsza przewlekłość postępowania.

Reasumując, Sąd Okręgowy, kierując się dyspozycją art. 12 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.), oddalił skargę.

SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz SSO Teresa Kołeczko-Waławik